

Arnau Puig – Adoro el Res en múltiples imatges

[hanseligretel](#) on [07/02/2016](#)

Una cultura com la catalana que té mots gairebé únics per expressar les subtilitats més pregones i refinades del pensament i que gaudeix d'artistes amb la màxima sensibilitat per representar el buf de les sensacions i sentiments sense cap grolleria ni banalitat formal, una cultura com aquesta mereix totes les consideracions i està cridada a ser capdavantera en el traç de les properes dècades de l'esdevenidor immediat. He encapçalat aquest text amb aquest vers del gran creador surrealista de la poètica de la modernitat, J. V. Foix (adoro el Res en múltiples imatges) perquè precisament capto en el pronom substantivat Res – en majúscula al text original del poeta – en una dimensió conceptual difícil de trobar en altres formes expressives del pensament i de la sensibilitat, Res, en català vol dir ensems “cosa” i redundantment “res”, manca de cosa). Quan el poeta mira, sent l'entorn, veu el que vol trobar, el que vol sentir, el que vol posseir, el que vol odiar i desistir-se'n, ho veu tot ensems i simultàniament i només serà la seva ferma decisió la que establirà el que hi ha davant seu. Mirar, pel poeta, és l'acte creador màxim; com per l'artista, escollir el suport, traçar, tacar; per l'enginyer, esbossar el projecte i, l'emprenedor, establir les línies base de la producció i de la distribució.

A aquest mirar proposat pel poeta hi cap tothom atès que som tots els que mirem per veure el que pensem, sentim, ens cal posseir, es necessari disposar per establir el sentit i la base del nostre existir. El mirar del poeta és l'acte creador per excel·lència perquè com que inicialment no és res i ho és tot, a aquell Res hi haurà el que desitgem, volem i necessitem per elaborar-nos l'entorn i la vida de la manera més creativa i satisfactòria possible.

I tot això és Catalunya, aquest Res que ho és tot, que ho comprèn tot. A la nostra terra només els orbs i el ganduls abasten i se serveixen del que tenen a mà. A Catalunya els creadors ho tenen tot disponible; és troba en el seu tarannà, forma part del seu ADN. El Res proposat per Foix correspon a una filosofia sense atributs en la que tot s'hi elabora al moment des del context. Aquesta és la creativitat catalana.

Arnau Puig

